

* **Furaĝo**. Ĉiu rikoltita herba veg., verda aŭ sekigita, servanta por nutri brutojn.

Furlo 1 ☉ Infera diino de venĝo : lo tri ~oj. 2 (f) Furioza virino.

furlero 𐀓. Suboficiero, kiu zorgas pri la logigo k nutrigo de la soldatoj dum la restado en fremda loko (= loĝejpreparisto).

* **Furloza**. Pasie, freneze, senbride kolera : ~a homo, hundo, ago. Kp sovaĝa. ~eco. Stato de iu ~a. ~l (ntr). Esti ~a : la komercisto ~is; (f) lo ventego, la balato, la persekutoj ~as.

Furoro. Momenta, ĉien disvastiganta modo, favoro, sukceso. ~l (ntr). Esti en ega favoro, esti tre pasie disvastigata : danco, akto, kiu ~as.

* **Furunko**. Malgranda dolora absceso de la haŭto.

furzi (ntr). Ellasi intestajn gasojn, plej ofte kun bruoj k malbonodoro.

fusilo 𐀓. Portebla pafilo, konsistanta el ligna afusteto k ŝtala tubo, pli longa ol tiu de karabeno : militista, ĉasa ~o.

Kp KARABENO, PAFILO. ~isto. Soldato armita per ~o. Kp FUZILIENO.

fusto 1 𐀓 Parto de la kolono inter la bazo k la kapitelo. 2 ☉ Parto de iuj objektoj, je kiu oni kaptas, tenas mane : ~o de pafilo, kandelabro, pokalo. Kp ANSO, BASTONO, ŜAFTO, TENILO, TIGO, TRIUNKO.

* **Fusteno**. Ŝtofo el lino k kotono.

* **Fuŝi** (tr). Malbone fari pro intenco aŭ nevole senzorgeco ; fariĉi : la tajloro ~is mian veston ; vi ~is la kuiradon ; la lernanto ~is sian taskon. Kp SABOTI. ~aĵo. ~ita tasko, objekto : tia libro estas nur ~aĵo. ~ulo, ~isto. Homo kiu kutime ~as. ~palpi. Difekti palpante, maldelikate palpi. ~uzi. Difekti uzante, malbone uzi. Kp MIS, AĈ.

futbalo (Sp). Piedpilko.

* **Futo**. Mezuro de longo, diversa laŭ la lando, proksimume triono de metro.

futuro (G). Verba tempo esprimanta estontan agon aŭ staton. Kp PREZENS, PRETERITO, PERFEKTO.

fuzi (ntr). Longe flagradi sen eksplodo. **fuzillero** Z. Fusilisto.

G

gablo Z 𐀓. Cilindra korbo sen fundo plenigita per tero k uzata plej ofte de artilerio por rapida aranĝo de redutoj. Kp FASĈINO.

* **Gado**. G. de marfiŝoj, kies ĉefaj specoj estas moruo k merlangoj (*gadus*).

gadollino 𐀓 Gd. Ĥemia elemento, malofta metalo, kies atomepo estas 157,3.

gafo 𐀓. Stango, kiu surtenas la skunvelojn.

gagato 𐀓. Speco de nigra lignito, uzata por juveloj.

* **Gaja**. 1 (iu) Estanta en viva, facilanima k bonhumora stato, k montranta sian kontentecon per eksteraj signoj ; ridhumora, ĝojmena : ~a homo, ~a urbo Z ; ~e vivi ; mal~a spirito ; morte mal~a Z (Kp ĜOJA). 2 (io) Kaŭzanta tian staton, ~iga : ~a kanto, vetero, koloro,

~a rakonto, spektaklo ; sur la kameno brutis ~a fajro Z. ~l (ntr). Esti ~a (Kp RIDI, PLEZUNI). Mal~a. Esti mal~a (Kp FUNEBNI). ~igi. Fari iun aŭ ion ~a : ~igi ĉiujn per spritaj ŝercoj ; ~igi la teĉionon ; ~igu vin Z. ~lga. ~iganta : ~iga spektaklo ; grimaca ~igista vizago (Kp KOMIKA, BURLESKA, RIDIGA).

gajako 𐀓. G. de zigofilacoj, arbo (*guajacum*). ~ligno. Tre malmola k oleca ligno de ~o.

gajakolo 𐀓 C⁷H⁸O². Etero, kiun oni ekstraktas el rezino de gajako k el kreoŝoto de fago.

* **Gaĵo**. Tubero kreskanta sur la folioj de kelkaj vegetaĵoj, recipe de kverko k rozujo, k kaŭzita de piko de insekto.

* **Gajni** (tr). 1 Akiri ion bonan per sia penado : ~i monon, premion, bataton, sperton, salajron, la vivrimedojn, sian